

KULCSOK A GYÓGYULÁSHOZ – GYÓGYULÁS 7.

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022.11.27.

Ma a hetedik részét fogod hallani a gyógyulásról szóló tanítássorozatnak. Azt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy: *Kulcsok a gyógyuláshoz*. Hiszem, hogy épületekre lesz.

Valahol bekapcsolódunk oda, ahol abbahagytam két hete, és keresem igazából mindig azt, hogy mi legyen, ami elhangzik ilyenkor, mert annyira sok Ige van, ami ide kapcsolódik. Nagyon sokat hallottunk már erről, könyveink vannak a gyógyulással kapcsolatban, tanítássorozatok voltak az elmúlt években, évtizedekben, és alaptanítások is. Aki itt született újjá, itt nőtt fel, nagyon sok tanítást hallhatott már ebben a témában. Úgy hiszem, hogy feladatom az, hogy úgy beszéljek erről a témáról, hogy ezzel segítségedre legyek elfogadni a gyógyulást, mert annak ellenére, hogy nagyon sokat hallottál erről, sokan vannak ezzel bajban. Sokaknak van ezzel kapcsolatban ismerete a fejében, és olvassák az Igét, elismerik az Igét, és azt mondják, hogy igen, ez igazság, de mégsem működik igazán úgy, ahogy ezt az Ige mondja, ahogy Jézusnak működött, vagy ahogy esetleg másnak működik. Keresitek időnként magatokban a problémát, vagy a baj forrását, az akadályt, hogy mi az, ami miatt nekem ez nem működik úgy, ahogy a pásztor, vagy prédikátor beszél róla. Mi az, amit rosszul csinálok, mi az, amiben eltévesztettem, mi az, amit máshogyan kell csinálnom?

Ma olyan alapvető bibliai kulcsok fognak elhangzani, amelyek nem csupán a gyógyulásra érvényesek, hanem univerzálisak. Tehát sok minden másra is rá lehet ezeket az alapelveket húzni. Ugyanakkor nem olyan pontokat fogsz felsorolásszerűen hallani, hogy ha ezt csinálod, akkor ez lesz, ha azt csinálod, akkor az lesz, ha pedig amazt csinálod, akkor amaz lesz. Habár sokszor van az, ha valamit teszünk, akkor annak van valamilyen következménye. Ha valamit igei módon teszünk, akkor annak igei és jó következményei lesznek. Ha valamit igeellenesen teszünk, annak is meglesznek az igei vonatkozású eredményei, azaz eredménytelen lesz. Tehát szeretném, ha nem úgy vennéd és hallgatnád ezt a mai tanítást, hogy neked valamiféle receptet akarok átadni, vagy valami mechanikus dolgot kell csinálnod, amit én itt felsorolok, ezeken kell végigmenned, mert sokaknak pont ez a problémája. Ugye, amiket hallott idáig az elmúlt években, évtizedekben, ezt így fogta meg, hogy ezt kell csinálni és ez lesz, azt kell csinálni és az lesz. Amiben van részigazság, de ha kiveszed belőle a lényegét, akkor pont az veszik el, ami az eredményt hozza. Mert benne kell, hogy legyen a szíved, a teljes lényed, hogy benne legyen mindenestül fogva.

Ezzel az Igével is fogjuk kezdeni, ami egy alap igevers, amiről valóban sokat hallottunk, de most egy picit mélyebben megyünk, hogy mit jelent az, hogy a figyelmedet Isten beszédére, Isten Igéjére helyezed:

Példabeszédek 4,20–22.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Ámen! Ez Isten Igéje. Istennek legyen hála! Ahogy ezt katolikus testvéreink szokták mondani a templomban, amikor az Ige elhangzik. Ami egyébként egy igazság. Istennek legyen hála az Ő beszédéért, de nem csupán úgy, hogy hallgatjuk a fejünkben, és egyetértünk vele, vagy olvassuk, mert önmagában ez így nem fog egészséget és gyógyulást hozni, márpedig az Ige ezt mondja, hogy ha megnyered, akkor gyógyulást hoz a testednek. De nem egyenlő olvasni, nem egyenlő egyetérteni vele, nem egyenlő elfogadni az igazságát azzal, amikor beléd kerül. Mert ha van egy gyógyszer, amit az orvos felírt neked, hiába hiszed el, hogy az leviszi a lázadat, vagy a vérnyomásodat segít beállítani a megfelelő szintre, vagy orvosság ez a gyomorpanaszaidra. Hiába fogadod el, hogy az jó, de ott van a polcodon, és nem kerül beléd, nem válik eggyé veled, akkor nem fogja kifejteni a hatását.

Erről szól ez az ígevers, hogy sokan így tesznek, hogy igazából olvassák az Igét, egyet-értenek vele, elfogadják, igen, rendben van, de valami úgy válik eggyé veled, ha beléd kerül. Lehet azt mondani, hogy olyan gyönyörű az a rántott hús az asztalon! Olyan jól néz ki az a bableves vagy az a körömpörkölt! Olyan jó reggel az a szalonnás tojásrántotta! Miket mondjak még így ebéd előtt? Ami összehúzza a nyálat a szádban és megindul benned már az emésztés előre, de nem fog számodra semmilyen áldást hozni az az étel, ami az asztalon van, ha nem eszed meg. Hiába mondod, annyira jó illata van, annyira kíváncsú, olyan gyönyörű, és valóban szép és egészséges! De beléd kell, hogy kerüljön.

Az Igével ugyanígy vagyunk sokszor, hogy rajtunk kívül van, és nem belül. Van itt egy szó, amit a 21-es vers mond, hogy: „Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.” Itt az eredeti szövegben nem feltétlenül a *szívedben* van írva, mint kifejezés a héberben. Kerestem és kutattam ezt, valamelyik fordítás az elmét hozza, valamelyik a szívet, itt azt mondja az eredeti, hogy: valaminek a központi, belső része. Tehát rólad beszél, természetesen jó ez, nem rossz az a fordítás, hogy a szívedben, de a teljes bensődben. Ott van belül, eggyé válik veled. Olvasom még egyszer:

„Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.” Ugye, két hete arról beszéltünk, hogy a hit törvény szerint működik, mint ahogy a világban is vannak különböző fizikai, természeti törvények, és vannak a különböző a természettudományok által is igazolt, a világegyetemet összetartó és rendben működtető törvények, ugyanúgy a hit is egy szellemi törvény szerint működik. Nem fogja Isten azt, amit Ő teremtett, felrúgni azért, mert te azt nem érted, vagy nem látod, vagy nem akarsz benne hinni. Ő adott valamit, és azt mondta, hogy amit én adtam, azt úgy használd, ahogy én mondom, hogy használjad, és itt azt mondja: az én szavaimra figyelmezz, és az én beszédeimre hajtsd füledet! Az én szavaimra figyelmezz, és az én beszédeimre hajtsd füledet! Ezt elmondom még egyszer, mert itt a legelső pontnál sokan elbuknak. Ez olyan picike küszöb, amiben megbotlanak az emberek és elesnek, és nem tudnak a következő szintre lépni, mert nem Isten szavaira figyelmeznak, és nem az Ő beszédeire hajtják az ő fülüket. Tehát amit Isten mond, az mindenkifelett való. Amit Ő mond, az mindig igazság. Amit Ő az Igében kijelentett, az az igazság, és az erőteljesebb, magasabb rendű annál, amit a fizikai világban te akár kézzel meg is tudsz fogni.

Mindenféleképpen alap dolog az, hogy arra figyeljünk és mindig arra összpontosítsunk, amit Isten mond. Nagyon sok esetben le lehet szűrni, vagy meg lehet nézni ennek az eredményét keresztény testvéreink életében. Mert látszik rajtuk, meg a szavak elárulják, meg a cselekedetek is elárulják, hogy nem az Ő beszédén van a figyelmük. Nem arra hajtják a fülüket, amit Isten mond, hanem figyelnek az érzésekre, a szomszédra, figyelnek vallásos tévtanokra, tradicionális, berögzött gondolkozásmódra, figyelnek arra, amit a hírekből hallanak, és arra, ami a világban, körülöttük van, amit tapasztaltak és tapasztalnak. De az Ige nem ezt mondja, hanem azt mondja, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd a füledet. Ne távozzanak el a te szemeidtől! Mit jelent ez, hogy ne távozzanak el a te szemeidtől? Mindig erre figyelj!

Ábrahám hite, amiről olvasunk az 1Mózesben és a Római levélben is, miért volt olyan erőteljes, miért ő a hitünk atyja? Miért nevezi így a Biblia őt? Azt mondja róla a Római levél, hogy: „És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére.” Hanem mire tekintett? Arra, amit az Úr ígért neki. Akkor, amikor nézel a körülményeidre, a fájdalmaidra, a hiányaidra, a problémáidra, a nehézségeidre, és arra összpontosítasz, akkor az fog uralkodni feletted. Ha arra fordítod a figyelmedet, amit Isten mondott rólad Jézus Krisztusban, amit Ő kijelentett rólad az Ő megtört testén keresztül, az Ő kiontott véréen keresztül, ha erre tekintesz, akkor az fog uralkodni feletted.

Hogyan lehetséges az, hogy valóban uralkodjon Isten Igéje bennünk? Semmilyen más módon nem fog működni, csak úgy, ha időt töltünk Vele. Az, hogy itt hallgatod az Igét, önmagában arra elegendő, hogy ez épphogy csak egy kis kevés eledel. Bármennyire jó lehet,

bármennyire felkent, bármennyire igaz, nem tudja helyettesíteni és pótolni azt, hogy személyesen időt töltesz azzal, hogy megedd azt, ami előtted van. Jézus mondta azt, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden beszédével, Igéjével, és amikor ez nincs meg, hogy te személyesen az Igét megeszed, akkor az következik, hogy a világból jövő hatások erőteljesebbek az életedben, és kérdezed magadtól, hogy vajon miért nem működik nekem?

Még akkor sem biztos, hogy működik számodra, ha megtanulod az Igét kívülről és fejből tudod idézni. Még az sem biztos, hogy elegendő, és most nem egy magas mércét akarok neked felállítani, egy elérhetetlen ideált eléd húzni, hanem egyszerűen csak az Igét helyesen kell értelmezni. Nem kell pontosan tudnod, hogy hogyan működik minden apró részlet, mint ahogy azt sem tudod, hogy hogyan fejti ki a töltött káposzta jó hatásait a gyomrodban, karácsonykor. De megelégedsz vele és betölt téged. Az Igét is meg kell enni, ha ez nincs meg, ha csak a vasárnapi istentiszteletekre korlátozzuk magunkat, akkor alultápláltak leszünk. Olvassuk itt a 22-es versben, a Példabeszédek 4. fejezetében:

Példabeszédek 4,22.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Élet ez, ha megnyered, ha beléd kerül. Hogyan tud igazán beléd kerülni, hogyan tudod emészteni az Igét? Hogyan tudod úgy magadhoz venni az Igét, Isten beszédét, hogy az valóban egygé váljon veled? Úgy, hogy gondolkozol rajta. Befogadod, beszéled az Igét és elmélkedsz rajta. Ez a másik pont, amit sokan kihagynak az életükből, olvassák az Igét, olvassák az Igét, de ha elfelejtet, akkor semmi hasznod abból. Viszont amikor elmélkedsz rajta és forgatod magadban, és bocsánat, hogy ezt mondom, de kérődzöl rajta, mint ahogy a szarvasmarhák emésztik meg a fűvet, hogy újra és újra megrágják. Természetesen az elmédben ezt forgatod és újra forgatod és beleképzeled magad abba a helyzetbe és imádkozva teszed ezt, és elgondolkozol, függetlenül attól, hogy mennyire fantáziadús a te elméd. Függetlenül attól, hogy mennyire kreatív a gondolkozásmódod, Isten fog neked adni kijelentést. Hidd el, ha nekem ad, aki nem vagyok egy kreatív valaki, akkor neked is fog. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtad füledet. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség. Önmagában ez az igevers elegendő arra, hogy ha egy lakatlan szigetre kerülsz, és csak ez az egy Ige van előtted, hogy egész életed végéig van, min gondolkodjál!

Néha ki kell a fejünkből dolgokat vennünk, és meg kell töltenünk a fejünket, az elménket, a gondolatainkat más dolgokkal, hogy valóban be tudjuk fogadni az Igét. Az értelmünk sajnos sokszor el van borítva sok olyan dologgal, ami nem úgy van, ahogy azt az Ige mondja, és nagyon sokszor nem úgy gondolkozunk, ahogy azt az Ige mondja nekünk. Ez a hétköznapi életünkre vonatkozik leginkább. Az Ige nem fog működni csak azért, mert olvasod. Az Ige nem fog működni csak azért, mert megtanulod kívülről, vagy tudod idézni, vagy elfogadod, hogy igaz, de működni fog, ha beléd kerül. Működni fog számodra, ha egygé válsz vele. És nemcsak arról van szó, hogy álmodban felébresztve is tudod, hanem tudod, hogy ez te vagy. Tudod, hogy ezt Isten neked mondta személyesen. Tudod, hogy ez a tiéd.

Hogy lesz ez a tiéd? Idő, idő és idő, amit Vele töltesz. Miért van az, hogy Jézus azt mondta, hogy kevesen járnak a keskeny ösvényen, és sokan járnak a széles ösvényen? Miért járnak kevesebben a keskeny ösvényen? Mert ott nehezebb járni. Sokkal könnyebb az érzékeknek megadni magunkat, és az érzelmeinkből fakadóan élni mindenféle kontroll nélkül a világban, sokkal könnyebb. Elmélkedned, gondolkodnod, emésztened kell, részedd kell, hogy váljon, mert ez egy alapkulcs, egy alapszabályzat, egy alaptörvényszerűség szellemi értelemben Isten Igéje alapján. És amikor az Ige utat talál a szívedbe, akkor a hit ott lesz automatikusan, akkor nem kell majd keresned a hitet, nem kell majd kutatnod, nem kell erőfeszítést tenned, hogy én hitben akarok járni. Egyszerűen tudod, hogy ha valamit megtanultál, valamit jól működtetsz, akkor ez működik a számodra. Amikor valaki megtanul

vezetni, eleinte bizonytalan, és az autó nem feltétlenül azt csinálja, amit ő akar. De egy idő után az ember tapasztalatot szerez, megtanulja, és már fejből tudja a KRESZ-szabályokat, automatikusan tudja, hogy kinek van elsőbbsége, nem kell gondolkozni azon, hogy most melyik pedált kell nyomni, melyiket kell elengedni ahhoz, hogy gyorsuljak vagy fékezzek, automatikusan mennek a dolgok. Nem kérdezed meg magadtól minden reggel, hogy tudok-e még vezetni? Működik ez a számomra? Természetessé, automatikussá válik, és ugyanígy a hit is automatikussá válhat. Természetessé válhat, egyé váltál már vele.

Nagyon sok emberben az aggodalom és a kétség és a félelem és az ijedtség az, ami automatikusan jelen van akkor, amikor valami probléma felüti a fejét. Jön valami fájdalom, jön valami rossz jelentés, jön egy nagy számla, jön valami probléma, és mi lesz velünk? Automatikusan jelen van, ugyanígy tud automatikusan jelen lenni a hit is. Ha megtanulod, ha egyé válsz vele, ha ez válik neked természetessé, hogy amikor megjelenik a torokfájás reggel vagy a fejfájás este vagy a derékfájdalom délben, akkor azonnal tudod, hogy mit kell nekem ezzel tennem? És amikor valami rosszat mond a gyermekedről az osztályfőnöke, vagy valami rosszat mond apósod, vagy anyósod, vagy a férjed vagy a feleséged, vagy bárki, de akkor azonnal ott van a hit, és tudod azt, hogy hogyan reagálj erre. Miért? Mert tudod azt, hogy ez hogyan működik.

Ez nem egy-két napos dolog, és nem csupán egy-két éves dolog. Ezt folyamatosan tanuljuk, de én úgy hiszem, hogy el lehet jutni a felnőtt, érett korra, amikor a dolgok már automatikusan mennek, és ezt jól értitek, hogy automatikusan. Jézus nem kezdett el görcsölni azon, amikor valami nehézséggel szembesült, vagy a sok éhes embert meglátta, vagy meglátta a földön fetregő, démonizált embert, vagy odament hozzá egy fertőző beteg a leprájával. Nem kezdett el tépelődni, hogy most mit is kell csinálnom? Automatikusan tudta, hogy mit kell tennie. Ez jött belőle, mert egyé vált a Szellemmel, mert időt töltött mindig az Úrral közösségben, imádságban, gondolkozásban, elmélkedésben, és nem tudom, mit csinált hajnalban, meg éjjel, de lehet, hogy zsoltárokat énekelt az Úrnak. Hálás szívű volt. És amikor ezt éljük, és az életformánkká válik, nemcsak úgy egy életformává, mint a sportolóknak az, hogy egészségesen táplálkoznak, hanem még több. A hagyományőrökre szokták azt mondani, hogy az az igazán jó hagyományőrző, aki nem hagyományt őriz, hanem megéli a hagyományt. Éli a hagyományt, éli azokat a régi dolgokat, amik régről jók voltak, és tovább viszi a következő generációknak. Tehát ha egyé válik, benne élő, nem? Az, hogy a régi, jó értelemben vett szokásokat megéled, a hétköznapijaidban ott vannak, nem hagyományőrző vagy, megéled a régi dolgokat. Nem minden régi dolog rossz. Vannak régi dolgok, amiket ki kell dobni, vagy már ki kellett volna dobni. De érted ugye, hogy miről beszélek?

Az Ige, amikor belénk hatol, egyé válunk vele, megemésszük, akkor ez igazán úgy válik a számukra természetessé, hogy az az elvárásunk, hogy ez így működjön. Azon botránkoznál meg, ha nem működne a számodra a hit szava vagy a parancs szava, vagy nem működne számodra az, hogy valakiért imádkozol, hogy az nem gyógyul meg. Mit képzelsz, hogy nem gyógyulsz meg? Ez nem lehetséges! Az Ige helyes ismerete kiszorítja a hitetlenséget!

Az, ami egyszerre jelen lehet bennünk, a hit meg a hitetlenség. Hallottál-e erről pár hete? Istennek a helyes ismerete egyszerűen kiszoríthatja a hitetlenséget. Jézus személyének a helyes ismerete kiszorítja a tudatlanságot, ha az Ige nem távozik el a szemeidtől. Úgy is mondhatnám, ha az Ige nem távozik el a szemeidtől, akkor kénytelen leszel magadat egészségesnek látni. Ha az Ige nem távozik el a szemeidtől, nincs más választásod, mint kénytelen vagy saját magadat áldottnak látni. Ha az Ige nem távozik el a szemeidtől, akkor nem tudod máshogy látni magad, csak kiegyensúlyozottnak, boldognak, győztesnek. Nem tudod máshogy magad látni, és minden alkalommal, amikor nem így látod magad, akkor az Ige eltávozott a szemeidtől, és nem az Igén keresztül nézed magad! Amikor úgy nézel magadra, hogy én beteg vagyok, nekem fájdalmaim vannak, és azt mondod, hogy ez vagyok én, ez a beteg ember, ez a nyomorult vagy ez a szegény, vagy ez a hajléktalan, vagy ez a szer-

encsétlen, vagy ez a boldogtalan, ha azt mondod, hogy ez az enyém, ez vagyok én, akkor nem az Igén keresztül nézed magad, mert az Ige nem ezt mondja rólad! Az Ige azt mondja rólad, hogy az igazak világossága olyan, mint a hajnal fénye. Két-három igeverssel előbb olvassuk ezt. Egyre fényesebb, egészen a teljes délig. Ez vagy te! A te világosságod ilyen. Halleluja!

Ha az Ige van előtted és tényleg azon keresztül látod magad, akkor az rákényszerít téged arra, hogy igaznak lássad magad és az igazságot lásd magadról.

Önmagadat kényszerítet rá arra, hogy igaznak és gyógyultnak és boldognak lásd magad akkor, amikor az Igén keresztül nézed magadat. Ezt a „kényszerített”, ezt természetesen időzőjelbe teszem, de nem teszem zárójelbe, de értitek, ugye ezt? Saját magadat, az elmédet kontroll alatt kell tartanod! A szemeidet, a füleidet ellenőrzés alatt kell tartanod! Nem gondolkozhatsz, nem nézhetsz bármire, bármikor, bárhogy, mert akkor lehet eredményed bármikor bármi, bárhogy.

De mi nem össze-vissza csapkodjuk a levegőt, hanem tudjuk azt, hogy mit akarunk. Ha valamit akarunk, akkor azzal összhangban kell néznünk, gondolkoznunk, hallanunk, befogadnunk dolgokat, és ezzel összhangban kell elutasítanunk és ellenállni dolgoknak. Ezért, ha benned van a bibliai hit, ellenállsz a fájdalomnak, ellenállsz a hitetlenségnek, ellenállsz az ördög kárhóztató munkájának, ellenállsz a vádlásnak, a kisebbségi érzésnek automatikusan, mert ott van ez benned, mert tudod, hogy az Ige, amiben ugye sok időt töltesz, mást mond rólad. Azt mondja rólad, hogy te vagy Isten szeretett gyermeke. Nagyon sok problémádat megoldaná, ha megértenéd, hogy mennyire szeretett vagy, hogy Isten mennyire gondot visel rólad, hogy mennyire akarja azt, hogy neked jó dolgod legyen. Önmagában ennek az ismerete.

Ha betegnek látod magad, akkor az Ige eltávozott a szemeid elől, akkor valami másra tekintesz. Lehetséges, hogy tapasztalsz itt-ott tüneteket és fájdalmakat, de nem kell, hogy az a tied legyen. Nem kell azt mondanod, hogy igen, igen ez vagyok én, beletörődök ebbe, nem tudok mit csinálni ellene. De tudsz! Figyelmezz Isten Igéjére, hallgasd az Igét, és ha tényleg az Igét hallgatod, akkor rájössz, hogy ennek nincs joga itt lenni. Van valami sokkal jobb, van valami sokkal több, amit megélhetek.

Ahogy a vérfolyásos asszony tette, te is felöltöd magadra, hogy márpedig én addig megyek, addig küzdök, addig tolom előre az akaratomat az Ige alapján, míg elérem a célot, akkor megvan az és meglesz az neked. Ez majd egy másik pont, még nem jutottunk oda.

1Péter 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Egy alap Ige. Egy kulcs Ige. Az Evangélium benne van. Nem csak a gyógyulásról szól ez. Fölvitte a bűneinket a fára, megigazultunk és ezzel együtt ott van az, hogy meggyógyított bennünket. Ha ezen keresztül nézed magad, akkor, hogy mondhatod magadról azt, hogy én beteg vagyok?

Jó, de az orvos azt mondta, meg a zárójelentésben ez szerepel, meg így érzem magam! Nem kell letagadnod azt, ami a fizikai síkon jelen van az életedben, mint ahogy nem kell letagadnod azt sem, hogy vannak ősz hajszálaid, meg egy-két ráncod, meg egy-két kiló itt-ott pluszban. Nem kell letagadni. Meg a vérnyomásod ilyen, meg olyan, meg amolyan. Tudod, ilyenkor az emberek fölveszik azt a vallásos keresztény álarcot magukra, hogy mondják ezt az Igét, mondják fejből, mert ezt kell mondani, ezt mondja az Ige és igen ez így van – de nem gondolkodnak rajta, nem válnak eggyé vele.

Ez az igever nem lesz tetőtől talpig, a fejük búbjától a lábuk ujjáig mindenhol jelen, csak itt a fejükben, meg ki is mondják időnként, de nem emésztették ezt meg, nem váltak eggyé vele, nem került igazán mélyen beléjük, ezért csak mondják mechanikusan, mert azt hiszik, ha mondom, akkor az úgy lesz. Kihagyják belőle a lényegét, hogy állandóan ezen legyen a figyelmed, állandóan ezen gondolkodj. Ezt már Józsuénak megmondta az Ószövetségben az

Úr, hogy el ne távozzék a te szádtól, a szívedtől. Gondolkodj ezen, elmélkedj ezen, forgasd ezt magadban. Hogyan tudod ezt megtenni? Miközben napi nyolc órát dolgozol, még nyolc órát próbálsz a gyerekeiddel küzdeni valahogy, még nyolc órát próbálsz a háztartásban lenni, és még nyolc órát szolgálsz és még nyolc órát, és már eltelt negyven óra a napból és még semmi. Hogyan lehet? Használj ki minden pillanatot, fogjál meg minden egyes percet, és vannak dolgok, amiket háttérbe kell szorítanod. Például férfitestvéreim, nem kell megnézni minden foci meccset most a VB-n. Nem tudom, ki az, akit ez érint, lehet, hogy egyikőtöknek sem nagy kihívás, csak magamból indulok ki.

Amikor vezetsz, amikor mosogatsz, amikor porszívózol, amikor rászánod az időt, hogy csak leülsz és az Igét olvasod. Mindig van lehetőség rá, akár kevés idő, vagy sok idő, de kell, hogy legyen idő arra, hogy hallgasd Isten Igéjét, Isten beszédét. Ha csak imádkozol és passzívan vársz Istenre, hogy tegyen valamit, akkor áthágod azt a szellemi törvényt, amit Ő alkotott, ami a hitet irányítja. Itt nem azt mondja, hogy imádkozzatok azért, hogy Jézus meggyógyítson titeket végre. Böjtöljél és ezt tedd és azt tedd, és mondd ezt és mondd azt, és akkor majd Isten meghallgat. Ha meghallgat, majd Ő eldönti, hogy mit akar, és ha benne vagy a felső tíz százalékban, akkor majd megkapod. Nem, ez mindenkinek igazság. Mindenkinek igazság!

A hitünk alapja micsoda? Az, amit Isten mondott nekünk, semmi más nem lehet a hitünk alapja. Nem hihetsz abban, amit Isten másnak mondott, vagy a harmadiknak. Abban hihetsz csak, amit Isten személyesen neked mondott. Isten ezt kinek mondja, hogy az Ő sebeivel meggyógyultatok? Mindenkinek mondja. Személyesen neked mondta már? Én úgy hiszem, hogy igen. Máshogy teszem fel a kérdést: személyesen te ezt meghallottad már tőle? Személyesen te, hogy ezt nekem mondja, hogy én meggyógyultam az Ő sebeivel. Ez az, ami a különbség.

Hiszek benne, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam, de nem mondta ezt nekem, vagy nem fogadtam ezt el még magamban, hogy ezt Isten nekem mondja. Itt ez probléma sok embernél. Ha újjászülettéül ugyanaz az erő van benned, ami Jézust feltámasztotta a halálból. Pont. Egy órát lehetne erről is beszélni. Gondolkozol ezen? Ez nem felelősségre vonás, bocsátsatok meg, ha így jön elő belőlem. Nem a falhoz akarlak ezzel állítani benneteket, de tényleg ezen elmélkednünk kell, hogy az az erő, ami Jézust feltámasztotta a halálból, az ott van bennünk. Ott van benned.

Ó, hol? Miért nem érzem? Miért nem látom? Jönnek a kifogások, meg a miértetek, meg az ezt fel nem foghatom dolgok. Elmélkedj rajta, gondolkodj ezen és akkor egyre valóságosabbá válik a számodra. A probléma az, hogy nem tanultuk meg még aktiválni teljes mértékben, nem tanultuk meg kinyilvánítani azt az erőt, ami már bennünk van. Valamilyen mértékben már van erről megértésünk, ezt „működtetjük”, idézőjelben mondom, hogy működtetjük, értsétek ezt jól, mert ugye nem fordítottuk el a kapcsolót, nem működünk együtt hitben Istennel.

Volt két hete szó arról, ha délután már télen sötét van otthon a lakásban. Mit kell tenned ahhoz, hogy fényesség legyen a lakásban? Megkötötted a szerződést a villamos szolgáltatóval. Így van? Befizetted a csekkjeidet. Így van? Ha nem fizetted be a csekkjeidet, akkor szólj és segítünk, lehet. Mit teszel? Nem működik számomra a fény, fölhívom akkor a nagy vezér dandár ezredest, küldjön valakit, hogy csináljon fényt a házban. Ezt kell tenned? Persze, hogy nem. Mit csinálsz? Fölkapcsolod a kapcsolót.

Ugyanígy működik a szellemi birodalomban is, sokan így vannak Isten dolgaival kapcsolatban. Istent hívják, hogy küldjön már valakit, aki nekem megcsinálja azt, amit igazából nekem kellene csinálni, fölkapcsolni a kapcsolót és elfogadni azt, amiről Ő azt mondta, hogy ez az enyém.

A Márk evangélium 5. fejezet gyönyörű iskolapéldája annak, hogy mennyire sok dolog lehet az, amin keresztül Isten ereje fel tud szabadulni. Ennek az asszonynak, akiről itt

olvasunk, a vérfolyásos asszonynak rendkívüli módon volt hite. Úgy működtetett szellemi igazságokat, hogy úgy gondolom, nem tudatosan csinálta, hanem egyszerűen tette. Mert tette azt, amit tett, és ezért belekerült a Bibliába, és az elmúlt kétezer évben rengeteg ember hitet, bátorságot merített ennek az asszonynak a példájából. Prédikátorok és lelkészek hirdetik és olvassák ezt az igesort, ami így hangzik:

Márk 5,25–34.

25. És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt,

26. És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett,

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok.

29. És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából.

30. Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat?

31. És mondának néki az Ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem?

32. És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.

33. Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda, és elébe borult és elmondott néki mindent igazán.

34. Ő pedig monda néki: Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és megszabadulva bajodtól, maradj egészséges.

Halleluja! Gyönyörű igesor, én nagyon-nagyon szeretem. Nagyon sok minden van benne, amit így első olvasásra nem látunk meg, csak akkor, ha elkezdünk rajta elmélkedni és gondolkodni. Akkor egyre mélyebbre, mélyebbre és mélyebbre jutunk a történeten, mert odaképzeltük magunk elé a tömeget, odaképzeltük magunk elé Jézust, ahogy megy.

Ez egy másik gyógyításos történeten belül történik, azért indult el Jézus, hogy Jairus lányát meggyógyítsa, amikor jött ez az asszony és föl tartja Jézust. Így kapcsolódunk ebbe a történetbe, ahogy gyakorlatilag egyenesen belenyúlt Isten erejébe ez az asszony, Jézus erejébe, pedig csak a ruhája szegélyét érintette meg.

Úgy indul itt az egész, hogy hallott Jézus felől. Amikor hallott Jézus felől, olvastuk. Hogyan keletkezik a hit? Hogyan lehet hitre jutni? Hallásból. Valaki elmondta neki, vagy valakik beszélgettek, amiket ő meghallott, hogy van ez a Jézus, aki csodákat tesz, aki betegeket gyógyít és mindenféle természetfölötti dolgokat tesz, valaki azt mondja, hogy Ő a Messiás, valaki azt mondja, hogy Ő egy hamis próféta, aki megtéveszti az embereket.

Volt ennek az asszonynak lehetősége arra, hogy ezen elmélkedjen. Hallott Jézus felől és hozott egy döntést. A hit így működik, hallasz valamit és te hozol egy döntést, hogy elfogadod, elhiszed, vagy sem. Ez az asszony mondhatta volna azt, hogy jó, jó, másokat meggyógyított, de nekem olyan betegségem van, hogy a törvény előírja, hogy nem mehetek emberek közé, és hát akkor én a körből kiestem, sajnálom! Jó lett volna meggyógyulni, mert tizenkét év óta már sokat szenvedtem.

Sokat nem tudunk erről az asszonyról, de azért elég sokat tudunk. Például nem tudjuk a nevét, de tudjuk azt, hogy tizenkét évig képes volt orvosokat fizetni. Tehát nem volt annyira szegény, hogy fél év alatt elfogyjon minden pénze. Sok mindent tudunk róla. Mindenképpen tudjuk és látjuk azt, hogy hitre ébredt. Az, hogy hallott Jézusról ez egy alapkövetelmény. Az, hogy te hallod az Evangéliumot, az azért lehetséges, mert van, aki hirdeti az Igét.

Egyikőtök sem azért van ma itt, mert éjszaka arra ébredt, hogy hú, nekem most ide ebbe a közösségbe el kell mennem, mert volt egy isteni nyílt látomásom, vagy álmom, vagy bármim. Mindannyiőtök valakitől, valahonnan, valamilyen formában hallott Jézusról, hallott erről a gyülekezettről. Ugye? Az internet világában, YouTube, Facebook, közösségi média, ezek képesek arra, hogy ezt a követelményt betöltsék. Látunk kell azt is, hogy az az erő, ami

Jézusban volt, és ami a ruhájában volt, az nem akkor került oda hirtelen, az előtte is rendelkezésre állt.

Miért nem gyógyult meg az a rengeteg ember, aki Őt megérintette? Tömeg fogta Őt körül, tömeg kísérte, bizonyára egy csomó ember meg akarta Őt érinteni és meg is fogták, és lökdösték, mert tolongtak ott az emberek. Nem tudjuk pontosan, hány ember, de el tudunk képzelni egy vonuló tömeget.

Ha most itt, ahányan vagyunk, mondjuk kétszázan, ki akarnánk menni az ajtón egyszerre azonnal, ki tudnál úgy menni, hogy ne érnél hozzá senkihez? Egyszerűen ezt el tudod képzelni? Jézus észrevette azt, hogy erő áramlott ki belőle úgy, hogy nem tudta, hogy ki érintette Őt meg. Nem tudta, hogy az illető férfi, vagy nő, hogy mi volt ez a dolog, csak egyszerűen érzékelte, tapasztalta, hogy erő áradt ki belőle. Annyira minden van itt, amit részleteiben megnézhetnénk, de a lényeg, hogy az az erő rendelkezésre állt, és ez az asszony volt az, aki működésbe hozta a hite által.

A gyógyulás működik, a gyógyulás működött akkor is. Jézus ószövetségi kereteken belül szolgált ebben, mert még akkor nem ment a keresztre, akkor ők még a keresztre előre néztek, mi most már visszafelé nézünk, mert ez már megtörtént.

Jézus mindenkit meggyógyított, Ő már a gyógyító erőt felszabadította. A gyógyulás itt egyáltalán nem Jézuson múlt, mert azt sem tudta, hogy ki érintette meg. Azt sem tudta, hogy férfi vagy nő, honnan jött, hova megy, mit akar, egyszerűen tapasztalta, érzékelte, hogy valaki máshogyan érintette őt meg, mint a többiek. Nem tudta, hogy ez az ember, aki megérintette, vajon bűnben él-e, vagy házasságtörésben él-e, vagy szent életet él-e, vagy tized fizető-e, vagy bármi. Mindenféle dolgot hoznak az emberek azzal kapcsolatban, hogy mi minden feltételnek kell megfelelni ahhoz, hogy az Úr hajlandó és képes legyen meggyógyítani minket. Szó sincs ilyenekről itt! Van egy szellemi igazság, Jézus a gyógyító, és van egy asszony, aki azt mondja magában, hogy ha csak ruhája szegélyét érinthetem is, és egy másik igehelyen, itt a Márkban pedig azt olvassuk, hogy ezt kimondta a szájával, ha hozzáérek, meggyógyulok!

Mi ez, ha nem egy cselekvő hit? Mi ez, ha nem az, hogy valamit igazán akarok elérni és mert hiszek benne, ezért mindenre képes vagyok? Nincs semmi, ami megakadályozhat engem abban, hogy elérjem a célokat! A hit talaján állunk ugye, és ez az asszony is a hit talaján állt és kiállt, és mozgásba hozta a hitet anélkül, hogy hallott volna erről tanítást, hogy a zsinagógában valaki ezt így prédikálta volna, vagy ezt mondta volna bárki, akitől Jézusról hallott, hogy neked csak elég megérinteni az Ő ruháját és meggyógyulsz. Előtte senki nem csinálta ezt.

Annak ellenére, hogy sokan hozzáértek, sokan megérintették, ő volt az első tudomásom szerint az evangéliumokban, aki meg is gyógyult. Ezt követően látjuk azt a Lukács evangéliumban is, hogy hallják az emberek, hogy meg lehet így gyógyulni, és már azzal a szándékkal akarták megérinteni Jézust azt követően, hogy meggyógyuljanak. Ő volt az első. Döbbenetes! Hallott Jézusról. Nem a rossz híreket hallotta és nem arra figyelt, hanem arra, amit Őröla mondtak.

Ha a sorozatokra figyelünk, ha a benzinkutasra, ha az érzékeinkre figyelünk, abból nem fog ilyenfajta hit keletkezni a szívünkben. Ha arra figyelünk, amit Isten mond az Ő Igéjében, az képes a mi hitünket is megemelni. Az együtt érző, sajnálkozó rokonok szavaiból nem fog hit keletkezni a szívünkben. A lesajnáló, megvető emberek beszólásaiból nem hit keletkezik a szívünkben, hanem hitetlenség, és kisebbségi érzés.

Ha hitet akarsz, szükséged van Isten Igéjére. Elmondom még egyszer. Szeretnél bibliai, működőképes hitet? Szükséged van Isten Igéjére! Nem fog máshogyan menni, az Igére van szükség. Lépj bele az Igébe és elmélkedj rajta! Ez az asszony hallott Jézusról, fontolóra vette, hozott egy döntést, hogy igen elhiszem, és olyan mértékben hit ebben, hogy még ki is mondta a szájával. Ez egy megnyilvánuló hit.

Mondhatta volna azt, hogy ezt elutasítom. Elutasítom ezt, mert nekem ez olyan hihetetlen, hogy van egy ember és meggyógyítja itt a betegeket, miközben az orvosok is képesek arra,

hogy gyógyítsanak. Az orvosok is természetes módon képesek arra, hogy a testedet kezeljék, de a gyógyító maga Jézus. Kimondta azt, amit ő hitt. A Márk 5,27–28. olvassuk még egyszer.

Márk 5,27–28.

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok.

Azt mondja, ha csak a ruháit illethetem is, meggyógyulok. A Példabeszédek 18-ban mit olvasunk?

Példabeszédek 18,20–21.

20. A férfi szájának hasznával elégedik meg az ő belseje; az ő beszédének jövedelmével lakik jól.

21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-k szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Nem azt mondta, hogy mihelyt hozzáérek az Ő ruhájához, azonnal összeesek holtan. Nem ebben hitt, hanem abban hitt, hogy meggyógyul.

A Máté evangéliumban is szerepel ez a történet, itt a Márkban is, és a Lukácsban is. A Máté evangéliumban nem azt olvassuk, hogy azt mondta, hogy ha hozzáérek, meggyógyulok, hanem ott azt olvassuk, hogy azt mondta magában, ha megérintem a ruháját, akkor meggyógyulok. Most akkor melyik az igaz? Most akkor magában mondta, vagy kimondta hangosan? Melyik az igaz? Ki mire tippel? Mind a kettő igaz. Miért? Mert amikor valamit fontolóra veszel, amikor valamin elmélkedsz, amikor valamit forgatsz magadban, akkor azt előtte magadban már mondogatod és utána ki is mondod a száddal. Mindannyian ilyenek vagyunk, ne nézzetek rám ilyen csodálkozva. Még ha nem is fogalmazódik meg a fejedben, hogy mielőtt kimondanám, előtte magamban elmondom ugyanazt. Nem így történik ez, hanem automatikusan, anélkül, hogy gondolnál rá, hogy te ezt így teszed.

Mielőtt kimondasz valamit, előtte magadban mondogatod, a gondolataidban. Máté úgy írja le, hogy ezt magában mondja, Márk úgy mondja, hogy ezt kimondja. Én úgy hiszem, hogy mind a kettő igaz volt, mert mielőtt kimondta a szájával, előtte ezt magában mondogatta. Ez is itt egy kulcs ahhoz, hogy végre történjen valami. Mit mondogatsz magadban? Mi az, amit fontolóra veszel? Mi az, amit forgatsz magadban? Milyen képek vannak előtted? A temetésedet, a nagy virágkoszorút, a tömeget látod magad előtt? Vagy azt látod, hogy 95 évesen is így megemeled a lábaidat és belépsz a magas párkányú kádba és zuhanyzol, nem kell kicserélni zuhanytálcára, mert meg tudod emelni a térdeit. Ez egy klasszikus példa, nagyon szeretem ezt.

Tudjátok, hogy építőiparban dolgozunk, nagyon sok átalakítást végeztünk, ahol a fürdőkádat ki kellett cserélni zuhanytálcára. Mert majd, ha megöregszem című fejezet, nem leszek már képes arra, hogy fölemeljem a térdeimet, a lábaimat és a derekam sem lesz már olyan jó. Mondták ezt az ötvenéves, hatvanéves, jó egészségben lévő emberek. Én meg fogtam a fejemet, hogy jaj, miért kell ezt csinálnom, de azzal bíztak meg, és természetesen megcsináltuk. Nincs baj a zuhanytálcával, ne értse senki félre. Jó zuhanyozni, nem kell mindenkinek fürdőkádban zuhanyozni, vagy beleülni. Itt az elv, amiről beszélek az, hogy az emberek gondolkoznak előre dolgokon, elterveznek, elgondolnak előre dolgokat.

Mit gondolsz el előre? Mit gondolsz a holnapoddal, a jövő heteddel kapcsolatban? Hogyan látod a most tinédzser gyermekedet a húszas éveiben? Azt látod, hogy jaj, ha így folytatja, biztos egy drogos lesz belőle? Ezt látod? Ezt vetíted előre Azok alapján, ahogy most viselkedik? Ne engedd meg ezeket a gondolatokat! Töltsd meg inkább hittel a gondolataidat és töltsd meg hittel a szavaidat! De nem úgy, hogy jaj, most ezt mondta Attila, akkor nekem ezt kell mondanom és mondogatom, de igazából nem hiszel benne, mert annak hiszel igazából, amit látsz. Engedd meg, hogy szóljon hozzád Isten Igéje, akár a gyermekeiddel kapcsolatban, akár a házasságoddal kapcsolatban. Mindenre van igevers a Bibliában! Keressél magadnak!

Ha anyagi értelemben van szükséged áttörésre, vagy növekedésre, akkor keress ezzel kapcsolatos igeverseket és engedd meg, hogy azok az Igék szóljanak hozzád. Engedd, hogy szóljon hozzád, hogy egygé váljal vele. Jöjjön bármilyen nehézség, bármilyen krízis, bármilyen háború, bármilyen infláció, bármilyen recesszió, bármilyen visszaesés, Ő betölti az én szükségleteimet, feljebb, mint kérném vagy elgondolnám. Amikor ebben élsz, hogy mindegy, mi történik körülötted, mert te efölött fogsz élni, mindegy, hogy milyen járvány van körülötted, mert te egészséges leszel, mindegy, hogy megbetegszenek körülötted, elesnek mellőled ezren, jobb kezed felől tízezren és hozzád nem is közelít, akkor nem fogsz megrettenni. Ha meg már megrettentél, akkor az egy keményebb munka benned, mert itt az elmédben egy nagyon kemény harcot kell folytatnod ahhoz, hogy elhidd és elfogadd ezt.

A szavakban hatalom van, és a nyüglődő, nyafogó, panaszkodó, siránkozó, duzzogó szavakban ugyanolyan hatalom van. Az állandó duzzogásban, az állandó keserűségben is hatalom van. Ugyanolyan hit ez, mint az a hit, amit mi bibliai hitnek nevezünk, csak ellentétes előjele van. Ugyanúgy mozdít téged valamerre, csak nem előre, hanem visszafelé. S akkor az emberek kérdezik, hogy miért nem működik a számomra? Miért van benned annyi hitetlenség? Miért gondolkozol annyit a háborún? Miért gondolkozol annyit a hiányon? Miért gondolkozol olyan sokat a fájdalomaidon? Nem kell ezeket se letagadnod, sem a homokba dugnod a fejedet, azt mondva, hogy ez nincs, nem vagyok beteg, hanem egyszerűen, ha nagy figyelmet fordítasz arra, amit Isten mond neked, akkor nem lesz időd és lehetőséged, hogy energiát fordíts arra, amit a másik oldalról hallasz és tapasztalsz. Egyszerűen fel fog benned nőni oly mértékben a hit, hogy teljesen kiszorítja belőled a félelmeket. Ez így működik!

A nyüglődő, panaszkodó szavait oly mértékben háttérbe szorította ez az asszony, pedig mondhatta volna, hogy olyan szerencsétlen vagyok! Tizenkét éve már itt van velem ez a borzasztó betegség, és tisztátalan vagyok, és megvetett vagyok, és kivetett vagyok, pedig valamikor még vagyonom is volt, és lehet, hogy megbecsült is voltam, de itt van bennem ez! Nyafoghatott volna és panaszkodhatott volna. Nem ezt tette! Választott, ott volt a lehetőség és azt megragadta.

Kiváló példa ez arra, hogyan lehet a hitet felszabadítani. A negatív hit mindig áthágja, a negatív szavak mindig áthúzzák a hit törvényét. Ez olyan, mint a rövidzárlat. A szavak hatással vannak egyébként a hitedre. A szavak hatással vannak a testedre. A szavak hatással vannak a közérzetedre. Ez a hit felszabadításának egyik legjelentősebb módja, ha hiszel valamiben, akkor azt mondod. Hittem én is és azért szoltam. Hittünk mi is és azért szoltunk. Nem fordítva! Ez a másik dolog, amiért sokaknak nem működik ez, hogy fordítva akarják csinálni. Csinálni akarják és utána majd mondani. Nem, először a hit van, és a hitnek vannak cselekedetei, és nem a cselekedeteknek van hite. Mindjárt ezt kibontjuk jobban. Nem tudsz cselekedetekkel hitet létrehozni! Elmondom még egyszer. Teszed, teszed, és azt hiszed, hogy addig csinálod, amíg előbb utóbb hited lesz benne. Nem így működik, a Biblia ezt nem így tanítja! Hanem azt mondja, hogy hiszel, és mivel hiszel, a hitednek vannak cselekedetei, és ezért kimondod. Sokan fordítva működtetik ezt.

Persze nincs ezzel baj, ha kimondod az Igét addig is, amíg nem hiszel benne teljes százszázalékosan. De nem erről beszélek, hanem arról, hogy az emberek próbálnak úgy tenni valamit, próbálnak úgy viselkedni, mint a pásztor, meg a másik, akinek ez működik, és akkor, ha neki működik, akkor bizonyára nekem is működni fog. De nem így tanítja az Ige. A Máté evangélium 6. fejezetének 31-es igeverse azt mondja, hogy ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok.

Máté 6,31.

31. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk?

Jézus a hegyi beszédben nagyon sok okos, bölcs dolgot mondott. Ott mondta ezt, hogy ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok! Ne mondjátok, hogy mit eszünk, mit iszunk,

mivel ruházkodjunk, mert ezt a pogányok teszik! Az aggodalom, tudod jól, hogy a gondolati szinten jelentkezik. Ez ellen nem tudsz tenni, de ne tekintsd a sajátodnak! Ha megjelenik a fejedben a kétség, meg az aggodalom, meg felüti a fejét félelem, nem kell ezt a sajátodnak tekintened! Ebben a világban vagyunk, ez alól nem kaptunk megváltást, hogy ez ne jöjjön. Ha jön egy tünet, jön egy fájdalom, nem kell azt a sajátodnak tekintened, hogy az a tiéd. Akarnod kell meglátni a szavaid gyümölcsét. Azt mondd, amit Isten mond rólad, és ezen elmélkedj! A Márk 11,23-at mindenki ismeri. Múlt alkalommal volt erről szó, nagyon örültem neki.

Márk 11,23.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz neki, amit mondott.

István nagyon jól beszélt erről, hogy itt a hit van a középpontban. Háromszor szerepel az, hogy beszélj a problémához. Valóban, itt beszélned kell a problémához, szólnod kell hozzá, mégis a legtöbben Istenhez beszélnek a problémájukról. Azt mondja itt, Jézus tanít arról, hogyan működik a hit, hogyan tudod a hitet felszabadítani: hogy szólj a hegyedhez. Szólj a problémádhoz! Ezt a szellemi igazságot, törvényszerűséget, amit Jézus mondott, az emberek, mintha nem is létezne, áthúzzák és elkezdnek Istenhez beszélni a problémájukról. De Jézus nem ezt mondta! Jézus nem ezt tanította! Hanem azt mondta, hogy legyen isteni fajta hitetek, mert Isten hite így működik! Jézus szolgálatában sem látjuk azt, hogy könnyörgött volna az Atyához, hogy jaj, Istenem, olyan sok problémám van, nem értenek meg ezek az emberek engem! Jézus beszélt a fügefához is. Lapozzatok oda Márk evangélium 11. fejezetére.

Márk 11,12–14.

12. És másnap, mikor Betániából kimentek, megéhezett.

13. És meglátván messziről egy fügefát, amely leveles volt, odament, ha talán találna valamit rajta: de odaérván ahhoz, levélnél egyebet semmit sem talált; mert nem volt fügeérésnek ideje.

14. Akkor felelvén Jézus, monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallották az Ő tanítványai.

Megmondom őszintén, hogy nem én figyeltem fel erre először, Andrew Wommacktól hallottam és utána elkezdtem ezen gondolkodni, hogy itt a 14-es versben azt olvassuk, hogy akkor felelvén Jézus a fügefához beszélt. Megnéztem az eredetit, azt olvassuk ott, hogy Jézus válaszolt a fügefának. Néztem visszafelé, hogy hol volt az, hol látszik az, hogy a fügefa mondott volna valamit Jézusnak. De az Ige azt mondja, hogy Jézus beszélgetett a fügefával. Probléma van? Egyáltalán semmi probléma nem volt Jézussal, ez a fügefa szólt Jézushoz. Hogyan szólt? A leveleivel. A zöldellő levelei azt mondták, hogy én kész vagyok arra, hogy egyél rólam gyümölcsöt. Hazudott! Odament Jézus, kereste a gyümölcsöt és rajtakapta hazugságon ezt a fügefát. Erről is beszélt István, nem akarok részleteiben bele menni. Ha bő levelek vannak a fügefán, akkor termésnek is lenni kell, de itt nem volt termés, nem volt gyümölcs.

Minden egyes dolog, legyen az tárgy, vagy érzés, vagy gyümölcsfa, vagy a kerted, vagy a pénztárcád, beszél hozzád. Nem beszélt még hozzád a bankszámlaszámod? Dehogyan! A zsebed, ahol a pénzed szoktad tartani, nem beszélt még hozzád? Ó, de kevés van benne! Nem mondta még ezt sohasem? Vagy azt, hogy azt a mindenit, mennyi pénz van itt! Szól hozzád! Ha ő szól hozzád, te válaszolhatsz. Amikor nem azt mondja, amit mondani kellene, akkor te szólj hozzá, és parancsolj neki! Mert szólnak hozzád az érzelmeid és azt mondják, hogy jaj, milyen rosszul érzem magam. Szólj a testedhez! Szólj a pénztárcádhoz, hogy telj meg, a Jézus nevében! Természetesen ettől önmagában, hogy te a hit szavát szólod a bankszámlaszámodhoz, valószínűleg nem fog átutalni neked senki milliókat. Jézus ezután egyebet is csinált még, és neked is sok más egyéb szellemi dolgot működésbe kell hoznod. Például el kell menned dolgozni. Nem ezt akartad hallani, ugye?

Magot kell vetni! De, amikor magot vetsz a kertedben, szólhatsz annak a földnek, annak az ágyásnak, annak a konyhakertnek, szólhatsz hozzá, hogy megáldalak téged és teremjél sok gyümölcsöt! Te barackfa, szólok hozzád, nem fogsz elfagyni tavasszal, a Jézus nevében, hanem sok gyümölcsöt teremsz! Az almafához, a meggyfához, a sárgarépához és minden egyéb máshoz, ami van a kertedben, ha szeretnél, szólhatsz hozzá. Amikor azt szólja hozzád, hogy ilyen kis nyeszlett, amikor így lefelé kókadozik a levele és olyan kis szerencsétlen, akkor szólj hozzá, hogy kelj életre, a Jézus nevében!

Amikor a tested szól hozzád, hogy itt fáj, meg ott fáj, meg amott fáj, meg itt kapar, meg ott lüktet, akkor szólj hozzá, hogy márpedig te test, engedelmeskedjél! Szólj a fájdalomhoz, hogy menj el! Szólj a fülzúgáshoz, hogy menj el és soha többet vissza ne gyere! Szólj a rákos daganatnak, hogy száradj ki a testemből, Jézus nevében, soha többet vissza ne gyere! Szólj a testedhez! Erről beszél itt Jézus a Márk 11,23-ban, ahogy Ő megmutatta, hogyan kell szólni a fügefához, ugyanilyen fajta hitetek legyenek nektek is. Szólj a problémádhoz, szólj a hegyedhez! Nem Istenhez kell szólni, hogy mennyi minden problémád és bajod van, hanem neked kell szólni a problémához. Szólj hozzá! Ez egy kulcs ahhoz, hogy az ember átvegye akár a gyógyulását. Nem kell teljesen érteni ezt ahhoz, hogy megtedd, mert a villanykapcsolót sem tudod, hogy igazából mit hoz létre akkor, amikor felkapcsolod.

Jakab 2,17–20.

17. Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában.

18. De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteid nélkül, én is meg fogom néked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet.

19. Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.

20. Akarod-e pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül halott?

Hiába hiszed, ha nem cselekszed, hiába van kijelentésed, hiába van megértésed, hiába tudsz nagyon sokat az Igéből, ha nem cselekszel az alapján, akkor semmit nem ér, nem működőképes. Ha hiszel a gyógyulásban, de továbbra is betegként gondolkozol, ha hiszel a felépülésben, de továbbra is betegként beszélsz magadról, ha hiszel Isten áldásaiban, de továbbra is úgy gondolsz magadra és úgy beszélsz magadról, mint egy szegény emberről, akkor nem fog működni a számodra. Ha hiszel a gyógyulásban, de továbbra is úgy cselekszel, mint aki beteg, akkor nem fog működni a számodra. Elmondom még egyszer, hogy nem a cselekedet hoz létre hitet, hanem a hit hoz létre cselekedeteket! Ha úgy viselkedsz, mintha hinnél, az nem fog működni. Ha úgy viselkedsz, próbálsz úgy viselkedni, mintha igazán hinnél benne, akkor nem fog a te számodra működni. Nagyon sok keresztény ember itt botránkoztat meg másokat, hogy úgy csinálnak, mintha hinnének és próbálják felöltetni magukra azt az álcát, azt a képmutatást, hogy úgy viselkednek, mintha hitben állnának, pedig nincsenek hitben. Sokkal jobb őszintének lenni! Ha úgy viselkedsz, mint aki hitben van, de igazából nem vagy hitben, akkor nem fog működni.

Amit még mindenképpen szeretnék elmondani ma, az az asszony odaszántsága. Mert ez is egy olyan kulcs és ez is egy olyan, már nem merem törvénynek nevezni, bár igazából az, de nem az a fajta cselekedetéből való törvény, hogy Isten előtt én hogyan állok, jól vagy rosszul, nem erről van szó, amikor a törvény szót mondom itt, hanem egyszerűen arról, hogy ő összpontosított. Ő odaszánt volt! Ahhoz, hogy átvegye Istentől, amit akart, ez az asszony képes volt mindenre. Nem törődött bele abba az állapotba, amiben volt. Ez az asszony szó szerint az életét tette kockára azzal, hogy bement az emberek közé, mert az akkori törvény, a szabad, nem szabad törvény, a cselekedetek törvénye, az írott törvény, ami a zsidókra vonatkozott, úgy szólt, hogy fertőző beteg, tisztátalan nem mehetett be egészséges emberek közé. Ha mégis bement, halálra kellett kövezni. Az asszony azt kockáztatta, hogy megyek, megyek, megyek, de mielőtt még odaérnék Jézushoz, és ha észreveszik ezek az emberek, ezek a fanatikus zsidók, hogy én beteg vagyok, akkor kirángatnak a tömegből és odaállítanak a

pusztába vagy a fal elé és agyondobálnak engem kövekkel, amíg van bennem lélegzet. Ezt kockáztatta ez az asszony. Van-e bennünk valami hasonló, hogy bármit megteszek azért, hogy meggyógyuljak? Ez az asszony nem törődött bele, hogy ő beteg és ekkora áldozatot azért nem hozok. A Jeremiás 29-ben olvassuk az Igét, hogy neki jó dolgai vannak felőlünk:

Jeremiás 29,11–13.

11. Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kíváncsatos véget adjak néktek.

Ez az az igevers, amit nagyon sokan ismernek, és használnak, és elfogadunk, és szeretjük, és hú, de jó, Istennek jó tervei vannak felőlünk, de az Ige így folytatódik:

12. Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket.

13. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.

Nem csak úgy ímmel-ámmal, nem csak úgy vasárnap délelőtt, nem csak úgy, amikor van idő a két meccs között a szünetben, hanem teljes szívetekből. Ez az asszony ezt tette. Akkor találod meg, ha teljes szíveddel keresed! Sokan szeretnének meggyógyulni, de a szívük mélyén igazából elvannak úgy, ahogy vannak, és nem akarnak annyira nagyon mindent megtenni azért, hogy meggyógyuljanak. Így nem működik! Így a millióból az egy kivétel lesz, ha lesz egyáltalán. Odaszántság kell, hogy azt mondd, hogy én nem fogok tovább így élni! Odaszántság kell, amikor az ember szegény, hogy azt mondja, nem fogok tovább szegénységben élni! Nyakamba veszem a várost és addig megyek, amíg találok magamnak valami munkát, bármit elvállalok, csak azért, hogy tudjak a gyerekemnek ételt adni az asztalra! Hány és hány emberrel beszéltem, akik panaszkodtak, nyafogtak, hogy mennyi problémájuk, bajuk van, és kölcsönkérik, és így kéne őket kisegíteni és úgy kellene őket kisegíteni. Az ember szívesen segít, de amikor arra a pontra jutok, hogy meglátom, hogy az ember nem akar igazából ebből a helyzetből kijönni, csak ki akarja használni az elesettségét. Van munkalehetőség, de ez nekem nem tetszik, itt nagyot kell emelni, az messze van, buszra kellene szállni! Ha mindenféle kifogás van, akkor ezzel elárulja magát, hogy igazából nem annyira odaszánt és elszánt, sokkal kényelmesebb mások nyakán lógni. Juss el arra a pontra, hogy azt mondd, nem viselem el ezt a helyzetet tovább! Nem viselem tovább el ezt a békétlenséget, hogy nem vagyok hajlandó tovább elviselni ezt a fájdalmat, hogy nem vagyok tovább hajlandó elviselni azt, hogy az ördög engem kihasználjon! Akármennyi idő kell, ha nem alszom fél éjszaka, akkor is az Igét bújom, tanulmányozom, és tanításokat hallgatok, és Istent dicsőítem! Bármit megcsinálok, amire a Szellem vezet, de akkor is megtalálom azt, hogy hozhatom működésbe azt, ami az enyém Krisztusban!

Ez a fajta odaszánás, elkötelezettség, ez az „átmegyek a falon, ha nincs ajtó, akkor is” elszántság volt ebben az asszonyban. Mit hozott ez a számára? Azt hozta meg, amit az összes többi számára nem, aki körbevette Jézust. Senki számára nem hozta ezt meg, pedig biztos voltak Jézus körül más betegek is. De ez az asszony eltökélt volt! Az ő teljes elszántságát mutatta be azzal, amit tett. Ez az asszony az életét tette kockára, annyira elszánt volt, és ekkor kezd kiáradni Isten ereje.

Ez is egy kulcs, ez is egy szellemi hitet működtető törvényszerűség. Amikor az ember úgy el van magában, hogy ez nekem jó így is igazából, úgy nem működik. Amikor kimondod a hitedet, amikor kimondod, amiben igazán hiszel, akkor egy szellemi törvényt működtetsz, egy szellemi hatalom szabadul fel. Mert Isten ugyanígy csinálta, amikor teremtette a földet, amikor a prófétái által kimondta azt, amit kimondott, amit előre vetített. Szellemi hatalom szabadul fel. Ezt teszi lehetővé Isten számára azt, hogy Ő ki tudjon áradni közöttünk. A sok kérdőjel, a sok kérdőmondat helyett, hogy Uram, miért így, meg Uram, miért úgy, inkább higgyük már el, hogy a hatalom nekünk adatott Krisztusban! Kezdjük el végre szólni azt, amiben igazán hiszünk. Kezdjük el szólni azt, amit Ő mond rólunk. Amit Ő adott a mi

szánkba. Az én Igémet adtam a te szádba – mondja ezt az Ó- és az Újszövetség igeverse is. Az én Igémet odatettem a szádba, azt mondd! Szólj a hegyhez és működni fog! Ámen!

Nagyon szerettem volna még Bartimeusról beszélni egy olyan dolgot, amit senkitől nem hallottam még, hiába kerestem, kutattam, mert megláttam ott valamit, de talán majd a következő alkalommal, és akkor majd folytatjuk. Azt, hogy milyen irányba megyünk tovább ezzel a tanítással, csak az Úr tudja, meg én sem tudom egyelőre, de majd el fog jutni hozzátok is, mert sok minden van még ebben a témában.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! (Kántor Ibolya)

SKYPE: [kszetitkar](#) • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: [KSzEVideo](#)

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!